



نگاهی به انیمیشن

رنگارنگ^۱

کارگردان: کیچی هارا^۲
سال تولید: ۲۰۱۰
محصول: ژاپن
زمان: ۱۲۷ دقیقه
ژانر: پویانمایی (انیمیشن)

یک روح، به عالم برزخ پا می‌گذارد. در آن عالم، به دلیل گناهی که مرتکب شده است، او را محکوم می‌کنند تا بار دیگر به جهان برگردد و مدتی در بدنِ پسری به نام «ماکوتو» زندگی کند. ماکوتو پسری بوده که خودکشی کرده و در بیمارستان بی‌هوش و در حال جان‌دادن است. روح قصه‌ی ما، جای خود را با روح ماکوتو عوض می‌کند. این روح باید مدتی به جای ماکوتو زندگی کند و دلایل خودکشی او را با تمام وجود درک کند. او باید خود را با شرایط زندگی ماکوتو وفق دهد و شرطِ بخشوده‌شدنِ گناه‌اش، کشف رازِ خودکشیِ ماکوتو است.

وقتی نوجوان می‌شویم، سؤالات و درگیری‌های زیادی به ما هجوم می‌آورند: به کسی علاقه‌مند می‌شویم و در برابر این وضعیت احساسِ سردرگمی می‌کنیم؛ تنش‌ها و اختلافاتِ خانوادگی را بیش از قبل متوجه می‌شویم؛ خودمان را جدا و دور از دیگران می‌بینیم؛ سؤالاتِ بسیاری به ما هجوم می‌آورند و رنگارنگ، قصه‌ی دوره‌ی نوجوانی است؛ نوجوانی و اشک‌ها و لبخندهایش. در این انیمیشن، ما سفری می‌بینیم از تنگنا به روشنایی و از یأس به امید.

«رنگارنگ»، جذاب و هیجان‌انگیز است اما جذابیت آن، به خاطر خشونت یا سرعت و شتاب نیست بلکه روابط، ترس‌ها و امیدهای انسانی هستند که به داستان فراز و نشیب می‌دهند. به همین خاطر، تماشای فیلم احتیاج به تأمل و دقت دارد.

۱) Colorful

۲) Keiichi Hara